

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Нестеренка Михайла Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень статті 16 Закону України "Про власність", статей 21, 22, 23, 24, частини другої статті 28, статті 44 Кодексу про шлюб та сім'ю України

м. К и ї в
4 жовтня 2007 року
№ 54-у/2007

Справа № 2-39/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Стрижака Андрія Андрійовича – головуєчий, суддя-доповідач,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Стецюка Петра Богдановича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Нестеренка М.М. щодо офіційного тлумачення положень статті 16 Закону України "Про власність" від 7 лютого 1991 року № 697–ХІІ (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 20, ст. 249), статей 21, 22, 23, 24, частини другої статті 28, статті 44 Кодексу про шлюб та сім'ю України від 20 червня 1969 року.

Заслухавши суддю-доповідача Стрижака А.А. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Нестеренко М.М. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 16 Закону України "Про власність" (далі – Закон), статей 21, 22, 23, 24, частини другої статті 28, статті 44 Кодексу про шлюб та сім'ю України (далі – Кодекс) стосовно визначення порядку здійснення подружжям права на спільне сумісне майно.

На думку суб'єкта права на конституційне звернення, під час розгляду цивільної справи за позовом Нестеренка М.М. до Нестеренко Т.М. про визнання недійсним договору дарування квартири мав місце факт неоднозначного застосування судами названих положень Закону та Кодексу, що призвело до порушення його конституційних прав, гарантованих частиною першою статті 51 та частиною четвертою статті 41 Конституції України.

На підтвердження неоднозначного застосування вказаних положень Кодексу та Закону автор клопотання наводить рішення Охтирського районного суду Сумської області, ухвали та постанову Сумського обласного суду, рішення місцевого суду Троянецького району Сумської області, ухвалу апеляційного суду Сумської області, ухвали Верховного Суду України.

2. Третя колегія суддів Конституційного Суду України Ухвалою від 12 вересня 2007 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Конституційний Суд України виходить з такого.

У конституційному зверненні порушено питання про офіційне тлумачення положень статті 16 Закону, який втратив чинність з прийняттям Закону України "Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Цивільного кодексу України" від 27 квітня 2007 року № 997-V, положень статей 21, 22, 23, 24, частини другої статті 28, статті 44 Кодексу, які втратили чинність з 1 січня 2004 року внаслідок вступу в дію Сімейного кодексу України від 10 січня 2002 року.

Згідно з частиною першою статті 150 Конституції України, пунктом 4 статті 13, статтею 42 Закону України "Про Конституційний Суд України" до повноважень Конституційного Суду України належить прийняття рішень щодо офіційного тлумачення лише чинних законів України. Об'єктивно виникли підстави, що вказують на непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні, оскільки його юрисдикція не поширюється на нормативно-правові акти, що втратили чинність

(Рішення Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001).

Відповідно до пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні, є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 13, 42, 45, 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Нестеренка Михайла Миколайовича щодо офіційного тлумачення положень статті 16 Закону України "Про власність" від 7 лютого 1991 року № 697–ХІІ, статей 21, 22, 23, 24, частини другої статті 28, статті 44 Кодексу про шлюб та сім'ю України від 20 червня 1969 року на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ